

Πρίάзниβιή, αμ, σε. επίθ. ὁ ἀφωσιωμένος, ὁ φιλικῶς διακείμενος πρὸς τινα. (ἐν γένει) φίλος εἰλικρινής.

Πρίάτιε, ἰα. οὐδ. λήψις. καὶ = βοσπρίάτιε.

Πρίάτний, αμ, σε. δεκτός. 2) εὐάρεστος, καταθύμιος, εὐχάριστος, χαρίεις, νόστιμος.

Πρό. προθ. (εὐχρηστ. αἰεὶ ἐν συνθέσει) διά, πρό. οἶον· προχождъ, διέρχομαι, проводάю. διαπείρω, διακεντῶ. прозρή-
 телный, διορατικός. прозр-
 ачный, διαφανής. прообразю,
 προτυπῶ - ῶ. провозвѣст-
 никъ. προάγγελος, καὶ τ. τ.
 Сάλλοτε ἐστὶ μόνον αὐξητι-
 κή τινῶν ῥημάτων. οἶον· вѣ-
 щάю, προεῖπα, проεῖπα, προεῖπα.
 φθέγγομαι, ἐφθεγγάμην, φθέγ-
 ξομαι. Сάλλοτε οὕσα αὐξη-
 τική, εἰς τὸν ἀόριστον. καὶ τὸν
 μέλλοντα ἔχει ἰδιαιτέραν
 σημασ. οἶον· прозрѣхъ, προ-
 γλαγόλαхъ, καὶ τ. τ. ανέβλε-
 ψα, ἐλάλησα. (τουτέστι τυ-
 φλὸς ὢν ἀπέκτησα πάλιν
 τὴν ὄρασίν μου. καὶ ἄλαλος
 ὢν ἀνεκτησάμην τὴν λαλίαν
 μου, καὶ ἄλλα τοιαῦτα).

Проводάю, εἰσὶ. ἀορ. - δόχх. μ. -
 дъ, εἰσὶ. διακεντέω - ῶ, νύσ-
 σω, διανύσσω (-ττω), δια-
 πείρω, παρβλ. пронаю.

Провождάю, εἰσὶ. проводίχх.
 προπέμπω, παραπέμπω, πομ-
 πεύω, συνοδεύω, δορυφορῶ.
 = препровождάю 2. σημασ.

Провождъ, δισὶ. ἀορ. провед-
 дъ, μ. проведъ, εἰσὶ. διά-
 γω, διαβιβάζω. = превождъ.
 2) = препровождάю.

Провозвѣщάю, εἰσὶ. μ. - щъ,
 стіши. προκαταγγέλλω, προ-
 καταλέγω. καὶ = предвоз-
 вѣщάю.

Провозглашάю, εἰσὶ. μ. - шъ, сѣ-
 ши. προαναφωνέω - ῶ.

Провѣщавάю, εἰσὶ. ἀορ. - щъ, хъ.
 μ. - щάю, εἰσὶ. φθέγγομαι, ἀπο-
 φθέγγομαι.

Проглаголахъ. ἀορ. (ἀνευ ἐ-
 νης.) ἐλάλησα (εὐαγ. Ματθ.
 9. 33.). μ. - лю, λεши. ὄρα καὶ
 ἐν τῇ πρό προθέσει.

Прогнѣвлάю, εἰσὶ. ἀορ. - вахъ.
 μ. - ваю, εἰσὶ. παροργίζω, ὀρ-
 γίζω. = разгнѣвлάю. Σμεσ.
 - са. - μαί.

Прогоню, νισὶ. (καὶ - нάю, εἰσὶ).
 παρτ. прогонάхъ. ἀορ. про-